

- Cf. F. Künkel, „Einführung in die Charakterkunde“, 1928, pag. 27 sqq.
- 189 Gen. 8 : 21.
- 190 Cf. noot 145. Bekend is, dat de Wandervogelbeweging tenslotte ondergegaan is in een situatie, over welke men in kringen der paedagogen het liefst zoo weinig mogelijk spreekt.
- 191 Cf. K. Koffka, „Zur Analyse der Vorstellungen und ihrer Gesetze“.
- 192 J. Lindworsky, „Wahrnehmungen und Vorstellungen“ in „Zeitschr. für Psychologie“, Bd. 80, 1918.
- 193 A. Wreschner, „Methoden zur Analyse der Vorstellungen und des Gedächtnisses“ („Handbuch der biol. Arbeitsmethoden“), Abr. VI 1925.
- 194 E. Jaensch, „Die Eidetik und die typologische Forschungsmethode“ 2 1927.
- Cf. B. W. Switalski, Art. „Vorstellung“ in Lex.d.Päd. d. Gegenwart, 1932.
- 195 Cf. J. Waterink, „Hoofdlijnen der zielkunde“, 1934, pag. 54.
- 196 Cf. H. Bavinck, a.w. I 225.
- 197 Cf. J. Waterink, „Hoofdlijnen der Zielkunde“, 1934, pag. 121 sqq.
- 198 Cf. B. W. Switalski, a.w. pag. 1250.
- 199 Cf. O. Külpe, „Ueber die moderne Psychologie des Denkens“ (Int. Monatsch. f. Wissensch., Kunst u. Technik, 1912). W. Geyser, „Einführung in die Psychologie der Denkvorgänge“, 1923.
- 200 K. Marbe, „Experimentelle Untersuchungen über das Urteilen“, 1923.
- 201 K. Bühler, „Tatsachen u. Probleme zu einer Psychologie der Denkvorgänge“, (Archiv), 1907. H. Messer, „Experimentell-psychologische Untersuchungen über das Denken“ (Archiv), 1906.
- 202 Cf. M. Honecker, „Das Denken“, 1925. K. Bühler, „Die geistige Entwicklung des Kindes“ 5, 1929. B. W. Switalski, a.w. t.a.p.; cf. W. Hansen, Art. „Denkpsychologie“ in Lexikon Päd. d. Gegenwart I 486, J. Lindworsky, „Das schlussfolgernde Denken“, 1916.
- 203 O. Selz, „Die Gesetze des geordneten Denkverlaufs“ I en II (1913—1922). F. Krueger, „Komplexqualitäten, Gestalten und Gefühle“, 1926. G. E. Müller, „Zur Analyse der Gedächtnistätigkeit und des Vorstellungsverlaufes“, 1911, en *Id.* „Komplex und Gestalttheorie“, 1923.
- 204 Dit „meer meenen“ hangt — dit kan niet worden ontkend — *dikwijls wel* weer samen met een innerlijke beleving of met een levenservaring. Onbewust associeeren wij b.v. met een bepaalden naam een persoon van dienzelfden naam dien wij kennen.
- Bij een onderzoek verkregen wij b.v. het resultaat, dat drie personen ten opzichte van den naam Mientje geheel verschillende waardeering hadden. Voor den een was de naam Mientje een naam, die herinnerde aan iets vriendelijks, aan iets prettigs. Bij nader onderzoek bleek, dat de betrokkene als zestienjarige jongen een aardig meisje gekend had dat Mientje heette. De volgende vond Mientje een verschrikkelijken naam. „Mientje doet je denken aan iets mie-